

Sygn. akt V CZ 88/12

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)

SSN Bogumiła Ustjanicz (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi D. G.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu

Rejonowego z dnia 20 lutego 2000 r.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 lutego 2013 r.,

zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Rejonowego

z dnia 14 marca 2012 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy odrzucił skargę D. G. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia tego Sądu z dnia 20 lutego 2000 r., dotyczącego wpisu w rejestrze sądowym uchwały zgromadzenia wspólników o podwyższeniu kapitału zakładowego w Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością „D.” w B., z uwagi to, że nie została sporządzona przez adwokata lub radcę prawnego (art. 424⁶ § 3 k.p.c.),.

Skarżąca w samodzielnie sporządzonym zażaleniu, skierowanym do Sądu Okręgowego, domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia, zarzucając że nie została wezwana do uzupełnienia braku skargi przez sporządzenie jej przez profesjonalnego pełnomocnika.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niedopuszczalne. Przepis art. 87¹ k.p.c. dodany ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 172, poz.1804), która weszła w życie z dniem 2 maja 2005 r., wprowadził przymus adwokacko - radcowski, który dotyczy wszelkich postępowań należących do właściwości Sądu Najwyższego. Oznacza to, że środek zaskarżenia może sporządzić i wnieść do Sądu Najwyższego tylko pełnomocnik procesowy, będący adwokatem lub radcą prawnym, a nie może tego uczynić strona, jeśli nie należy do kręgu osób wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2005 r., IV CZ 124/05, niepubl.; z dnia 16 marca 2006 r., III CZ 5/06, niepubl.; z dnia 21 września 2011 r., I CZ 51/11, niepubl.; z dnia 8 marca 2012 r., III BUZ 1/12, niepubl.). Istota tego przymusu prowadzi do wyłączenia w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zdolności strony do podejmowania przez nią osobiście czynności procesowych (zdolności postulacyjnej). W następstwie tego, czynności podejmowane przez stronę są bezskuteczne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2012 r., I CSP 2/12, niepubl.). Sporządzone zatem przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej zażalenie dotknięte jest brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia go, bez wzywania do uzupełnienia tego braku (por. postanowienia z dnia 16 marca 2006 r., III CZ 5/06; z dnia 21 września

2011 r., I CZ 51/11; z dnia 8 marca 2012 r., III BUZ 1/12; z dnia 5 lipca 2012 r., I CSP 2/12).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odrzucił zażalenie na podstawie art. 130 § 5 in fine w związku z art. 398⁶ § 3 i art. 394¹ § 3 k.p.c.